

brand, storm eller lignende, når ejeren begærer omvurdering. I praksis har forholdet været det, at begæringerne hyppigt er fremkommet efter årsomvurderingens foretagelse, idet ejerne ikke har forståelse af, at udtrykkelig begæring om omvurdering i sådanne tilfælde altid kræves. Uden egentlig hjemmel i loven har skattedepartementet da, når skaden var af væsentlig omfang, givet tilladelse til foretagelse af omvurdering med samme virkning, som om vurderingen var foretaget ved årsomvurderingen. For at tilvejebringe en hensigtsmæssig ordning af dette forhold foreslås det under nr. 7, at ejendomme, der har lidt væsentlig skade ved brand, storm eller lignende, skal optages til omvurdering, uden at begæring herom fra ejers side er fornøden.

8) Ny er reglen under nr. 8, hvorefter omvurdering skal foretages, når der ved forlig med eller kendelse af vedkommende myndighed er tillagt ejeren erstatning for værdiforringelse på grund af offentlige foranstaltninger. Der er bl. a. herved tænkt på værdiforringelse som følge af gennemført fredning. Når værdiforringelse på grund af offentlige foranstaltninger kun er foreslået gjort til omvurderingsgrund, når der er fastsat erstatning, skyldes dette, at det kan være vanskeligt for vurderingsrådene på forhånd at skønne over, hvorvidt værdiforringelse er sket. Ejeren kan altid i henhold til nr. 10 få foretaget omvurdering, når han begærer sådan.

9) Ny er ligeledes reglen under nr. 9, hvorefter vurdering ved årsomvurderingerne skal foretages af nye ejendomme. Reglen betyder ikke nogen ændring af gældende praksis, den er optaget for fuldstændigheds skyld.

10) Reglen under nr. 10 om omvurdering efter begæring svarer til den nugældende regel herom, jfr. dog bemærkningerne ovenfor til nr. 7.

11) Reglen under nr. 11 er også overført fra de nugældende bestemmelser.

Til stk. 4. Efter bestemmelserne i § 2 i loven af 7. august 1922 skal omvurdering efter begæring som hovedregel foretages på den begærendes bekostning. Da forslågets bestemmelser i stk. 2, nr. 4, jfr. § 8, stk. 2, omfatter de i grundstigningsskyldsloven af 27. maj 1950 § 13, stk. 2 b og 3 b nævnte begæring om udstykningsvurderinger med beregning af afgiftspligtig grundstigning for øje, har man ment, at omvurderingerne efter begæring af denne art i overensstemmelse med de nugældende regler må finde sted på det offentliges bekostning. Iøvrigt har man ment det rimeligt, at den forud for loven af 27. maj 1950 gældende omkostningsbestemmelse for stempelomvurderinger anvendes på omvurderingsbegæring efter nærværende bestemmelse.

Til stk. 5. Den foreslåede regel om pligt til at

give vurderingsmyndighederne oplysninger til brug ved afgørelsen af, hvilke ejendomme der skal optages til omvurdering, er en lovfæstelse af, hvad der alt i praksis finder sted. Når man har fundet det rimeligt, at det i selve lovtæksten slås fast, at finansministeren skal forhandle med indenrigsministeren, forinden der tages bestemmelse om kommunale myndigheders pligt til at give oplysninger, er grunden den, at der her er tale om stadig tilbagevendende oplysninger, der skal gives uden begæring herom i hvert enkelt tilfælde.

Til § 3.

Også efter de nugældende regler, jfr. lov nr. 47 af 6. marts 1936, skal ansættelserne såvel ved de almindelige vurderinger som ved årsomvurderingerne ske pr. 1. oktober i det år, hvor vurderingen skal finde sted, således at det er ejendommens tilstand på dette tidspunkt, der er afgørende. De i forslaget ved dettes § 12 og § 14, stk. 3, gjorte undtagelser herfra er blot en lovfæstelse af nugældende praksis.

Efter loven af 7. august 1922 er det også prisforholdene ved pågældende 1. oktober, der skal lægges til grund, dog at der ved årsomvurderingerne for så vidt angår vurderingssummen til ejendomsskyld skal regnes med prisforholdene ved den senest forudgående almindelige vurdering, jfr. lovens § 2, stk. 2. Man har ment, at denne undtagelsesbestemmelse ikke bør opretholdes. De vurderingstekniske vanskeligheder, bestemmelsen indebærer, bl. a. fordi der skal regnes med forskelligt prisniveau ved ansættelsen af hele ejendommens værdi og af grundens værdi, har bevirket, at bestemmelsen kun meget ufuldstændigt har kunnet efterleves i praksis. Det hensyn til svingninger i det almindelige prisniveau, som åbenbart har ligget bag bestemmelsen, vil også gøre sig mindre gældende, når vurderingsperioden (tiden mellem to almindelige vurderinger) som foreslået nedsættes til 4 år.

Til § 4.

Efter bestemmelserne i den nugældende grundstigningsskyldlovs § 13, stk. 1, stk. 2 c og 3 c, kan der fås foretaget særlige vurderinger udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne til brug ved beregning af afgiftspligtig grundstigning i anledning af påtænkt salg eller sket salg. Ved disse vurderinger kan der alene fås foretaget grundværdiansættelse, men ikke ansættelse af ejendomsværdi, og der kan derfor ikke i forbindelse hermed ske ansættelse af værditab for bygninger m. v., jfr. lovens § 9. Dette må anses for at